

Una immensa energia

D'Elvira Cervià

La Núria se n'ha anat en un *capaltard*, a la quieta, i ens ha deixat colpits i desesmats. De cop ens ha fet sentir la fragilitat de la vida, la ratlla fina que separa el gaudi del dolor. I pensant en ella, només podem parlar del gaudi. Perquè n'ha sabut molt, d'estimar i fer sentir bé els amics. Tot ens ho ha fet sempre fàcil i planer. Tot el que hem compartit amb ella —les il·lusions i preocupacions sobre els fills, els àpats a casa, els viatges, les trobades—, tot, tot ha estat il·luminat per la paraula justa, el riure franc i el gest que, sense esforç, acarona, posa pau i construeix el sentit d'una amistat com la seva.

Ara ens sentim com si ens haguessin apagat el sol. Però n'hem retingut l'energia que la Núria ens ha donat amb cada paraula, amb cada mirada, amb cada gest. Com que ja no podem estimar-la ara, aquí, físicament, farem servir aquesta immensa energia per estimar-la a través de l'Alba, l'Arnau i l'Eudald.

Va ser llegit per Elvira Cervià, a la cerimònia el dia 9 d'octubre de 2013, a l'església de Crist Rei de Manresa.